

Ef EES-lögmaður, sem hyggst annast málflytjendastarf við dómstól þar sem einkaréttur til málflytninga gildir ekki, hefur að mati dómara ekki nægjanlegt vald á íslenskri tungu, skal hann starfa að málflytningnum í samvinnu við aðila sem telst fullnægja skilyrðum til málflytninga fyrir dómstólum samkvæmt IV. kafla laga um málflytjendur.

Dómstóll getur úrskurðað að EES-lögmanni sé óheimilt að annast málflytjendastarf ef það samrýmist ekki öryggi ríkisins.

5. gr.

EES-lögmenn skulu í störfum sínum hér á landi hlíta í hvívetna sömu starfsreglum og íslenskum lögmönnum og málflytjendum ber að fara eftir samkvæmt íslenskum lögum að undanskildum skilyrðum um búsetu eða skráningu í fagfélag.

Ákvæði laga um málflytjendur gilda um sviptingu leyfis EES-lögmanna til starfa hér á landi.

Dómsmálaráðuneytið skal tilkynna heimaríki viðkomandi EES-lögmanns um allar ákvarðanir varðandi leyfissviptingu hér á landi.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. mgr. 5. gr. laga um málflytjendur nr. 61/1942, sbr. 5. gr. laga nr. 133/1993, svo og með hliðsjón af 2. tölul. VII. viðauka EES-samningsins (tilskipun 77/249/EBE), öðlast þegar gildi.

EBE tilskipunin, sem vísað er til, er birt í sérritinu EES gerðir S 34, bls. 9 - 10, sbr. auglýsingu nr. 31/1993 í C - deild Stjórnartíðinda.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 6. desember 1995.

Þorsteinn Pálsson.

Jón Thors.

REGLUR

um fjárvörslur lögmanna o.fl.

I. KAFLI

Gildissvið.

1. gr.

Lögmaður, sem tekur að sér að varðveita fjármuni fyrir umbjóðendum sína, skal halda þeim skýrt aðgreindum frá eigin fé og jafnframt er honum skylt að veita stjórn L.M.F.Í. upplýsingar um vörslufé, svo sem nánar er kveðið á um í reglum þessum.

2. gr.

Reglur þessar taka til lögmanna, sem varðveita í eigin nafni fjármuni fyrir hönd umbjóðenda sinna. Gilda þær bæði um fjárvörslur sjálfstætt starfandi lögmanna og lögmanna, sem starfa hjá lögaðilum, enda hafi lögaðilinn með höndum starfsemi, sem er sambærileg hefðbundnum störfum lögmanna.

Þar sem í reglum þessum er fjallað um lögmenn er einnig átt við lögaðila skv. 1. mgr., eftir því sem við á.

II. KAFLI

Vörslufé.

3. gr.

Lögmaður, sem varðveitir fé umbjóðanda síns, skal færa sérstakan viðskiptareikning í bókhaldi sínu, sem sýnir inneign umbjóðandans á hverjum tíma. Á reikninginn skal færa allt fé, sem lögmaðurinn tekur við til varðveislu, þ.m.t. fyrirframgreiðslu kostnaðar og tryggingu fyrir greiðslu kostnaðar og þóknunar lögmannsins. Lögmanni er ekki skylt að færa á reikninginn fé, sem hann tekur við og skilar samdægurs.

Þá skal lögmaður færa sérstakan, sameiginlegan viðskiptareikning, fjárvörslureikning, sem sýni á hverjum tíma samanlagðar innistæður allra umbjóðenda hans á viðskiptareikningum skv. 1. mgr. Þegar sérstakar aðstæður mæla með því er heimilt að færa fjárvörslureikninga vegna einstakra umbjóðenda.

4. gr.

Fjárhæð, sem samsvarar stöðu fjárvörslureiknings í bókhaldi lögmanns, skal varðveitt á sérstökum bankareikningi/-reikningum í viðskiptabanka eða sparisjóði, fjárvörslureikningi. Fjárvörslureikning skal stofna á nafni lögmanns og hefur hann formlega ráðstöfunarheimild yfir reikningnum. Lögmaður er ekki eigandi innistæðu á reikningi skv. þessari grein og er innistæðan ekki hæft andlag aðfarargerða hjá honum eða grundvöllur trygginga fyrir viðskiptum hans eða annarra. Reikningur þessi skal aðgreindur frá eigin fé lögmanns og stendur innistæða á honum utan skuldaraðar við skipti á búi lögmanns.

5. gr.

Fjárvörslureikninga er einungis heimilt að stofna í viðskiptabönkum eða sparisjóðum, sem með tilkynningu til stjórnar L.M.F.Í., sem hún metur fullnægjandi, hafa skuldbundið sig til þess að fylgja eftirfarandi reglum:

- a) Banka eða sparisjóði skal óheimilt að skuldfæra á fjárvörslureikning nokkurn kostnað vegna viðskipta við lögmann eða nota innistæðuna til skuldajöfnunar krafna gegn honum eða einstökum umbjóðendum hans.
- b) Banka eða sparisjóði skal óheimilt að taka peninga af fjárvörslureikningi nema gegn skriflegum eða rafrænum fyrirmælum frá lögmanni. Skulu slík fyrirmæli varðveitt hjá viðkomandi innlánsstofnun eins og bókhaldsgögn.
- c) Banka eða sparisjóði er skylt að senda stjórn L.M.F.Í. staðfest yfirlit yfir stöðu og hreyfingar á fjárvörslureikningi hvenær sem stjórnin kallar eftir slíku yfirliti.
- d) Banka eða sparisjóði er skylt að sæta því að stjórn L.M.F.Í. stöðvi notkun fjárvörslureiknings. Hafi notkun verið stöðvuð er óheimilt að greiða af reikningnum án heimildar trúnaðarmanns, sem stjórn L.M.F.Í. tilnefnir.

6. gr.

Lögmaður skal, án ástæðulauss dráttar, leggja allt fé, sem hann tekur við og honum ber að færa á fjárvörslureikning í bókhaldi sínu skv. 3. gr., á fjárvörslureikning í banka eða sparisjóði.

7. gr.

Út af fjárvörslureikningi má aðeins taka ef og þegar:

- a) fé greiðist til umbjóðanda eða er notað til greiðslu fyrir hans hönd;
- b) lögmaður á fé hjá umbjóðanda samkvæmt rétt bókfærðri stöðu viðskiptareiknings hans, enda sé fullnægt skilyrðum til skuldajöfnunar;
- c) rétt uppgjör og afstemming fjárvörslureiknings hefur farið fram og sannreynt er að á honum er fé, sem er umfram skuldbindingar.

8. gr.

Lögmaður skal á minnst 3ja mánaða fresti bera saman og staðreyna að innistæða á fjárvörslureikningi samsvari bókfærðri stöðu fjárvörslureiknings í bókhaldi. Á sama hátt skal hann bera saman og staðreyna að samtala viðskiptareikninga umbjóðenda hans samsvari stöðu fjárvörslureiknings í bókhaldi. Komi í ljós, að innistæða á fjárvörslureikningi er lægri en nemur heildarskuldbindingum lögmanns skv. fjárvörslureikningi í bókhaldi hans, skal hann tafarlaust bæta úr því. Gögn, sem sýna afstemmingu fjárvörslureiknings í banka og bókhaldi, skal lögmaður varðveita eins og önnur bókhaldsgögn.

III. KAFLI

Verðbréf í vörslu lögmannna.

9. gr.

Lögmaður, sem varðveitir og hefur umsýslu með verðbréfum fyrir umbjóðendur sína eða hefur heimild til að ráðstafa verðbréfum, innistæðum á bankareikningum o.þ.h. í eigu þriðja aðila, skal halda skrá um verðmæti þessi. Skráningarskyldan nær til verðbréfa og inn- og útlánsreikninga í hvers kyns inn- og útlánastofnunum og nær því m.a. til skuldabréfa, hlutabréfa, hlutdeildarskírteina, svo og banka-, sparisjóða- og giróreikninga, þ.m.t. yfirdráttareikninga.

Skrá skv. 1. mgr. skal vera nákvæm og í henni skýr sundurgreining verðmætanna, þar sem glöggst megi sannreyna frá hverjum þau stafa og hver sé eigandi þeirra. Verðmæti þessi skulu aðgreind frá eigin fé lögmanns.

10. gr.

Fyrir 1. mars ár hvert skal lögmaður senda þeim umbjóðendum sínum, sem hann annast umsýslu fyrir skv. 9. gr., skrá og upplýsingar um verðbréf þessi og fjármunahreyfingar vegna þeirra. Gögnin skulu vera fyrir síðast liðið almanaksár og staðfest með dagsetningu og nafnritun lögmanns. Lögmaður skal varðveita afrit af útsendum upplýsingum skv. þessari grein eins og önnur bókhaldsgögn.

IV. KAFLI

Eftirlit.

11. gr.

Lögmaður, sem reglur þessar taka til, skal fyrir 1. júlí ár hvert senda stjórn L.M.F.Í., á þar til gerðu eyðublaði, yfirlýsingu, staðfesta af löggiltum endurskoðanda, um að staða fjárvörslureiknings í banka þann 31. desember á umliðnu ári sé ekki lægri en staða vörslufjár skv. bókhaldi. Á sama tíma skal lögmaður senda stjórn L.M.F.Í. samantekt og niðurstöðutölur skrár skv. 9. gr., staðfestar af löggiltum endurskoðanda.

12. gr.

Lögmaður sem opnar nýja lögmannsskrifstofu eða tekur við lögmannsskrifstofu sem annar lögmaður hefur rekið, skal tilkynna það stjórn L.M.F.Í. innan mánaðar.

Áður en sex mánuðir eru liðnir frá því að lögmaður hefur rekstur lögmannsskrifstofu skal hann senda stjórn L.M.F.Í. yfirlýsingu um heildarfjárhæð vörslufjár fyrir umbjóðendur sína, miðað við dagsetningu sem stjórnin ákveður.

Lögmaður sem tekur við lögmannsskrifstofu sem annar lögmaður hefur rekið skal auk framangreinds tilkynna stjórn L.M.F.Í. innan mánaðar að hann hafi yfirlýst og sannreynt rétta stöðu fjárvörslureikninga og verðbréfa skv. III. kafla sem hann tók við en ella tilkynna um frávik.

Tilkynningar skv. þessari grein skulu útbúnar og staðfestar með sama hætti og tilkynningar skv. 11. gr.

13. gr.

Stjórn L.M.F.Í. getur hvenær sem er krafist þess að lögmaður láti henni í té, með fyrirvara sem stjórnin ákveður, yfirlýsingu og fylgigögn, sem getið er í 11. og 12. gr.

14. gr.

Ef færslu og meðferð lögmanns á fjárvörslureikningi eða verðbréfum er ábótavant eða brjóti lögmaður á annan hátt í bága við reglur þessar um meðferð vörslufjár og verðbréfa getur stjórn L.M.F.Í. krafist þess af lögmanni að hann sendi stjórninni ársfjórðungslega eða oftár yfirlýsingu og nauðsynleg fylgigögn um vörslufé fyrir umbjóðendur sína.

15. gr.

Þegar svo stendur á, sem lýst er í 14. gr., eða stjórn L.M.F.Í. telur sérstaka ástæðu til, getur hún ákveðið að fela trúnaðarendurskoðanda sínum að rannsaka hvort lögmaður fari eftir reglum þessum og fullnægi bókhaldslögum að öðru leyti. Gefi rannsókn tilefni til getur stjórn L.M.F.Í. ákveðið að honum sé óheimilt að ráðstafa innistæðum á fjárvörslureikningum eða verðbréfum, nema með leyfi trúnaðarmanns, sem stjórnin tilnefnir.

16. gr.

Lögmanni, sem stjórn L.M.F.Í. hefur ákveðið að beina rannsókn að eða tilkynningum til, er skylt að láta stjórninni eða trúnaðarmanni hennar í té allar upplýsingar um rekstur sinn og efnahag, sem krafist kann að verða, svo og að veita aðgang að öllum bókhaldsgögnum og öðrum gögnum, sem sá, sem rannsókn annast, telur hafa þýðingu fyrir rannsóknina.

17. gr.

L.M.F.Í. ber kostnað við rannsókn skv. 15. og 16. gr.

18. gr.

Gerist lögmaður brotlegur við ákvæði reglna þessara og sinnir ekki áskorun um að starfa í samræmi við þær getur stjórn L.M.F.Í. lagt til við dómsmálaráðherra að hann afturkalli málflytninguleyfi lögmannsins um stundarsakir eða ótímabundið skv. 8. gr. laga nr. 61/1942, um málflytjendur.

19. gr.

Reglur um fjárvörslureikninga og verðbréf gilda þar til innistæðu á reikningi skv. 4. gr. og verðbréfum hefur að fullu verið ráðstafað í samræmi við reglur þessar.

V. KAFLI

Gildistaka.

20. gr.

Reglur þessar taka gildi hinn 1. janúar 1996. Fyrir 1. júlí 1997 skulu allir lögmenn, sem reglur þessar taka til og höfðu starfsemi á árinu 1996, senda stjórn L.M.F.Í. yfirlýsingu og gögn skv. 11. gr. reglna þessara, nema stjórnin hafi áður kallað eftir slíkum upplýsingum frá einstökum lögmonnum.

21. gr.

Reglur þessar eru settar með heimild í 3. mgr. 7. gr. laga nr. 61/1942, um málflytjendur, sbr. 2. gr. laga nr. 24/1995, um breytingu á þeim lögum.

Reykjavík, 1. nóvember 1995.
Fyrir hönd stjórnar Lögmannafélags Íslands,
Þórunn Guðmundsdóttir hrl., formaður.

Reglur þessar staðfestast hér með skv. 7. gr. laga nr. 61/1942, um málflytjendur.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 6. desember 1995.

Þorsteinn Pálsson.

Jón Thors.

Nr. 627

18. desember 1995

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð nr. 303, 23. maí 1995,
um úthafs rækjuveiðar og notkun seiðaskilju við rækjuveiðar.**

1. gr.

1. mgr. 2. gr. reglugerðarinnar orðist svo: Þrátt fyrir 1. gr. eru rækjuveiðar heimilar á Héraðsflóa milli lína, sem dregnar eru réttvísandi austnorðaustur frá Bjarnareyjarvita og Ósfles.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81, 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast gildi 19. desember 1995.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. desember 1995.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.